

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic în Orăștie (Szászváros).

Nici să ne plângem!

Cine nu cunoaște istoria școalelor noastre grănițarești?

În vremuri de demult, când Împărăția Austriei, de care se ținea și Ardealul nostru și Ungaria și Bănatul, deși sub alte forme, era mereu și mereu neliniștită de isbirile aducătoare de pustiu a puternicilor Turci, s'au format de-a lungul graniței Împărăției, pe unde Turcii veneau, adecă la marginea din spre Miază-Zi—Răsărit a Ardealului și a Bănatului, un fel de zid nou de apărare, un șir de regimente de graniță, alcătuite din Români, ei fiind poporul ce locuia acele hotare ale Împărăției. Și au luptat aceste „regimente de graniță”, contra Turcilor, încât în scurtă vreme ele au ajuns a fi *fala, floarea armatei Împărăției!* Și Împărăția Austriei, știind că școala face pe bărbat și mai bărbat, pe erou și mai erou, au ridicat în sinul poporului ce forma bravele regimente școli multe grănițarești, pe cari le-au înzestrat cu anumite averi din cari se se poată susține. Schimbându-se vremurile, școlile acelea, nemțești la început, au fost lăsate poporului din acele părți, ca răsplată oare-cum a purtării sale brave. Așa am ajuns noi Români a avea în ținuturile acelea multe școli așa zise „grănițarești”, ce erau până în ziua de azi cărmuite de un comitet școlar grănițareșc.

Guvernul unguresc, cel-ce e îndatorat de lege să spriginească și el școlile tuturor popoarelor din țară, ne-a pismuit pentru aceste școli ce nu dela el le-am căpătat și pe el nimic nu l'au costat.

Le-a pus gând rău. În repetite rânduri a încercat să ni-le răpească, dar' mulțumită întrepunerii bărbătești a celor din fruntea școlilor, până azi n'a isbutit!

Acum s'a aruncat de nou și cu mai multă turbare, ca un leu setos de sânge și infuriat, asupra lor!

Încă în vara anului trecut a dat o poruncă ca școlile grănițarești, să fie prefăcute în „școale comunale”, și ca atari predate comunelor respective în care se află. Aceasta pentru-că în trebile școalelor comunale, el, guvernul, mai ușor se poate mesteca prin zbirii săi, decât în ale celor confesionale.

Porunca aceasta a isbit în chip dureros pe toți Români și pe toți oamenii cu simțământ de dreptate!

Cum școalele de care e vorba, stau sub conducerea unui comitet școlar al lor, acest comitet, în frunte cu *Baronul Ursu*, a fost adunat la o ședință pe Mercuri în săptămâna trecută, pentru a lua în desbatere hotărârea guvernului. Guvernul însă și-a trimis și el pe omul seu, anume pe baronul *Szentkereszty*, fișpanul comitatului nostru, ca să iee parte la ședință și să privegheze mersul ei.

Di *Dr. A. Bunea*, secretarul Metropolei din Blaj, făcând și D-sa parte din acel comitet, avea să cetească darea de seamă și părerea comisiei școlare privitor la porunca prefacerii școalelor. În această dare de seamă, comisia își spunea cu bărbăție cuvântul seu asupra poruncii date în numele Maestății Sale. Aci omul guvernului a întreprins cerând ștergerea părților aceloră din darea de seamă, sub cuvânt că prin ele s'ar ataca dreptatea poruncii Maestății

Sale. Când au voit membrii să discute asupra aceleiași hotărâri, ei au fost opritți de trimisul stăpânirii, sub același cuvânt, și spunându-le că *are îndrumare (dela guvern) că de nu se vor supune, să se împrăștie adunarea!*

Dr. Bunea se plânge asupra purtării guvernului care n'a ținut seamă de cererile drepte ale grănițerilor și propune să se însemne la protocol adâncă amărăciune a comitetului pentru asta.

Br. *Szentkereszty* oprește a să și vorbă asupra acestei propuneri, că de să va încerca, el va împrăștia adunarea!

Di preot *Comșa* din Copăcel a propus să se trimită o deputație la guvern cu plângere contra poruncii acesteia și de va fi lipsă deputația să meargă cu plângerea și la *Maestatea Sa!*

Br. *Szentkereszty* furios le spune: *O astfel de hotărâre nici odată nu se va lua aici!* Mai curând el va închide adunarea!

Mai mulți membri ai comitetului cer să li se lase să vorbească asupra acestui lucru ce tae în binele și interesul nostru. *Omul stăpânirii nu îngăduie!*

Atunci *Dr. Bunea* îi zice:

„Lăsați-ne cel puțin dreptul de a ne plânge, dacă pe toate celelalte ni le-ați luat!”

Dar' pace! Omul guvernului n'aude, nu vede! El are poruncă și să ține de ea ca de gard! Cere ca comitetul să hotărască îndată *predarea școalelor*, precum e porunca! Ministrul a poruncit anume ca școalele să fie predate *deja la 20 Februarie n. a. c.*

Eată dar', azi mâne, fapt împlinit una dintre cele mai dureroase lovituri

date școalelor confesionale grănițarești. Nu știm dacă de astădată întreprinderea celor ce le-au condus până acum va mai putea să le mântue ori nu. Nădejde e puțină. Furia cu care s'a purtat omul guvernului, și care în urma urmelor nu e a lui personală, ci a guvernului însuși, arată că aci de o îndreptare e slabă nădejde.

Toate acestea în ajunul milleniului, ca dovezi ce »buni« și »drepti« sunt stăpânitorii Unguri față de celelalte popoare nemaghiare din țeară, și îndeosebi față de Români!

PACEA LUMII

Pregătiri pentru primăvară.

Iarna a făcut nițică liniște și în țările unde în toamnă izbucniseră cu tărie revoluțiile popoarelor apăsate, contra stăpânitorilor puternice — nedrepte.

Liniștea aceasta însă nu e și o dovadă în aceeași vreme, că *pacea* s'a pogorit peste acele țări. E mai mult o pauză ce o folosesc nemulțumiții pentru a face nouă pregătiri. Așa se simte și se ține ca sigur, că Armenii de sub stăpânirea turcească, în Asia, vor începe în primăvară cu mai multă tărie sbuciumările lor de scuturare a jugului turcesc.

În vederea acestui lucru, se vorbește acum, că Anglia s'ar fi apropiat de Turcia și ar fi încheiat un fel de învoială, ca cu puteri unite să încerce în primăvară a sugruma nouele izbucniri ale nemulțumiților.

La toată întemplantarea semne de pace nu sânt acestea.

Italienii în Africa.

Am povestit în numărul nostru trecut soartea strimtorată în care co-

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Din geam..

*Din geam uitându-te la el
Pe-o clipă ochi-ți pleci,
Ai vrea pornirea dragostei
În suflet să fi-o 'nneci!*

*Ai vrea să nu-î arești ce mult
Îl placi și îl iubești,
Nesimțitoare să rămâi,
Și rece să-l privești.*

*Dar' el ridică-asupra ta
Blând ochii lui cei mari,
Lumina lor te farmecă
Și tremurând tresari...*

*Și-atâta foc privirea ta
Răvarsă-asupra lui:
Iubirei tale stavilă
Nu poți mai mult să-i pui!*

*Și-ți uiți de tine, și te pierzi
În dorul tău păgân..
Ear' el a înțeles, că e
Pe gândul tău stăpân...*

Emilku Sabo.

Gândeam...

*Așa gândeam odată,
Că suferință grea
Nu este 'n lume alta
Ca suferința mea;*

*Că nu iubește nimeni
Așa cum iubesc eu,
Că vouă cădea zdrobită
De nenorocul meu, —*

*Dar', ved, pe zi ce trece
Durerile-mi sporesc,
Și eu le birui, uite,
Le birui și — trădesc,*

*Cât eu mă mir de mine
Cum, Doamne, de mai pot!
Cum pot? Gândind la tine
Învîng, iubite, tot!..*

(Borgo-Prund)

Porumbița.

Bradul.

Bradul-mi spuse bun cuvânt.
„Să-î trimit?” 'Mi-a spus: „Trimite-î!”
Tot m'am judecat cu mine:
Să dau bradului mai bine
Ori iubitei

Crezământ?

„Nu-î trimite!” zise ea,
„Că n'am zor să es în lume.
„De-î trimiți, îi fac de-ocară,
„Că-î arunc pe uși afară!
Scoată-mi nume
Cât or vrea!..“

Am s'ascult de brad acum.
Fata minte cum i vine.
Și trimit chiar astă-seară
Peșitori la ea s'o ceară.
Rău ori bine

Tot un drum!

De-o fi brade să ghicești,
Îți încred o bogăție:
Leagăn am să fac din tine,
Și-un copil, de-o fi cu bine,
Ți-l dau ție

Să mi-î creștil!

De mă nșeli, te fac la noi
Poartă curții: să te-ajungă
Câte rele pierzătoare,
Să te bată ploii și soare,
Să te împungă

Vaci și boi!

(•Vatra•)

G. Coșbuc.

Floarea soarelui.

Cum se 'ntoarce după soare
Pururea această floare,
Așa inima din mine,
In veci umblă după tine!

Alecu Văcărescu.

La mănăstire.

Dac'o fi să nu ne lase
Ca să facem cununia,
Vom pleca la mănăstire:
Bună-î și călugăria!

Tu ti-î face un călugăr
Tot ștrengar ca mai nainte,
Eară eu călugăriță
Ca și tine de cuminte.

Când din doi unu-î femei,
Toate-s bune unde-s doi:
Bine-o fi și 'n mănăstire
Dac'om fi ear' amândoi.

De mâncare nu ne trebi;
Când o fi în postul mare,
Ceas la ceas, ca doftorie,
Ne-om da câte-o — sărutare.

Cornelia din Moldova.

mandantul italian Galliano ajunsese cu oamenii sei în cetatea Makalle în Abisinia. După ce l'au închis în cetate, Abisiniinii l'au încungiuat, și ca să-l facă să se plece, au astupat singurul isvor mare de apă din care se adăpau cei din lăuntru. Toată lumea credea în perirea lui Galliano. Din patria sa Italia, primise voc să plece steagul și să se dea biruit, căci altfel per de lipsă de apă.

Galliano a și făcut aceasta! A plecat steagul. A predat cetatea.

Atunci s'a întâmplat din partea inamicilor sei, a Abisiniinilor, care sunt altfel popor pe jumătate sêlbatec, un lucru ce a înduioșat pe toată lumea: anume ei au hotărît că să-l lase afară din cetate pe Italieni, cu armele, cu muniția, cu hrana, cu tot, și să nu se atingă de ei când vor eși! Și l'au lăsat. Trupa istovită italiană a eșit cu toate ale sale, și inamicul i-a privit în pace, fără a le face nimic! Mai mult! Ei înșiși, inimicii, au câștigat pe seama dușmanilor lor 300 de catări ca să aibă cu ce-și duce din cetate ce au, și mai ales pe bolnavii și răniții din războiu.

Lucrul acesta a înduioșat peste măsură pe toți oamenii de inimă, căci e rară o astfel de faptă în rezboaie, ca un inamic, și încă sêlbatec, să dea o astfel de probă de bunătate de inimă față de inamicul seu pe care îl putea perde!

În Italia bucuria scăpării fraților ostași primejduiți, a fost de nedescris.

E nădejde că se va pune pace în urma acestora.

Ai carte ai parte!

Dela Brașov ne vine o veste frumoasă. O aflăm în „Gazeta Transilvaniei”. În *Feldioara*, lângă Brașov, s'a pus anume, temeiul celei dintâi *bibliotecii populare* așa zise „ambulante” care adecă poate fi mutată dintr'un sat într'altul spre a fi cetite cărțile din ea.

Cine nu cunoaște și nu știe prețul folosul cetirii de cărți bune? Ele împrăștie lumină la oameni, le lărgesc cercul cunoștințelor de tot felul, făcându-i mai respectați de semenii lor, și-i înarmează pentru a învinge mai ușor feluritele greutăți ale vieții.

Ai carte ai parte!

Aceea ce s'a făcut la Feldioara, e un lucru foarte cuminte pentru a ajuta poporului nostru să aibă carte!

Biblioteca ambulantă de care e vorba, este a despărțământului „Asociațiunii Transilvane” din acea parte, dar' își are și membri sei, deosebiți. Membri ajutători ai bibliotecii plătesc câte 1 fl. pe an, ear' cei binefăcători câte 1—10 cr. pe an. Din banii adunați se cumpără cărți ce se pun în bibliotecă și se trimite prin comune în mijlocul poporului spre cetire. E împărțită biblioteca în despărțăminte cam de-opotrivă, așezate în dulapuri cari se dau în samă unui bibliotecar, ce are să îngrijască de bunăstarea bibliotecii.

Fiecare locuitor român din comună, care știe ceti, are drept a împrumuta cărți din bibliotecă fără a plăti ceva pentru ele! Își perde dreptul acesta numai dacă nu va grijă bine de cărți, ci le va strica ori prăpădi.

După-ce stau un anumit timp în comună cărțile unui despărțământ al bibliotecii, ear' cele din alt despărțământ într'altă comună, la un timp anumit, pus de comitetul Asociației locale, comunele schimbă între sine părțile de bibliotecă, și la alt timp le dau mai departe și primesc altă parte ce n'au avut-o, și tot așa se învârtesc folosindu-se din popor.

Înțelege ori-cine că e de folos ce s'a făcut la Brașov, și dorim să auzim cât mai curând că asemenea lucruri s'a făcut în cât mai multe locuri printre Români nostri.

Dar' în același timp nu putem să nu ne spunem și părerea noastră deosebită, că adecă, decât aceste biblioteci „ambulante”, rotitoare din sat în sat, mult mai folositor e pentru

ori-care comună să-și aibă biblioteca sa proprie comunală ori școlară, statornică intrinsecă.

Sunt bune bibliotecile rotitoare, dar' e greu de umblat cu ele din sat în sat, și pe unde numai se poate, noi rugăm pe preoții și învățătorii nostri să însuflețească poporul pentru întemeierea de biblioteci populare statornice a lor, bunăoară școlare ori bisericesti, pe care să le aibă totdeauna în mijlocul lor, adăpându-se dela isvorul cunoștințelor dintrênsele, spre a ajunge cât mai curând să avem carte, ca prin aceasta mai ușor să ajungem apoi să avem și parte!

Nouă alegeri

la

Ilia, Dobra și Petroșeni.

Revenim asupra alegerilor din aceste trei cercuri.

Foi în săptămâna ce urmează, adecă în **6 Februarie n.**, se vor întâmpla alegerile cele noue de membri la congregație, în cercul **Dobrei** și al **Petroșenilor**;

ear' **Vinceri** în **7 Febr.** alegerea în cercul **Iliei**.

Rugăm de nou și cu toată stăruința pe frații nostri Români alegători din numitele cercuri, cari atât de bine s'au purtat în rëndul trecut, să nu se lase mai pre jos nici de astă-dată!

Să nu cruțe nimeni osteneală; să înfrunte asprimea vremii; să nu iee în socoteală amenințările slujbașilor rêuvoitori și să respingă cu dispreț momelile și făgăduințele lor, și de o singură hotărîre nestrămutată să fie călăuziți: **de a vota pentru candidații români!**

Tot alegătorul să fie pe ziua alegerii, la ciasul numit, cel mult la 8 ciasuri, la locul de alegere. Acolo se vor sfătui asupra cui să-și dea voturile și în bună înțelegere să se apropie toți unu ca unu de urnă, punând întrênse ședulele cu candidații Români.

Nimeni n'are drept să se atingă de ședula omului și să i-o schimbe, și cum s'ar obrăznicii oare-care unguraș ori perciunat să o facă, Români nostri să-și spună ce i-să cade, și să-l dea în laturi ca pe un netrebnic!

Fraților preoți, învățători și cărturari!

În D-Voastră ne punem nădejdea că veți aduna poporul și-l veți conduce cu vrednicie, spre cinstea lui și bucuria noastră a tuturor.

Cu D-zeu dar' pe lucru!

Un alegător zelos și bun Român din cercul *Iliei* ne trimite spre publicare următorul apel către alegătorii din cercul seu. Îl publicăm cu plăcere. Eată-1:

Cătră alegătorii din cercul Iliei!

Fraților alegători!

După cum știm, pe Vineri în 7 Februarie n. vom fi puși earăși la probă pentru alegerea alor patru membri la congregațiune.

Nu ne temem însă, noi atâta alegători români, să ne plecăm la o mână de Jidovi furișăți între noi ca niște părășiți? Nici de cum!

Socotiți frați alegători, ce rușine ar pica pe capul nostru dacă noi vom sta acasă nepăsători ear' lighioanele vor alerga ca lupii, și ne vor ride în urmă, zicând că numai întâmplarea a adus cu sine de am reușit și noi odată, adecă în rëndul trecut.

Să le dovedim contrarul și încă mai bine acum a doua oară, ca să știe lumea că Românul de azi înainte e conștiu de drepturile sale, și că nu se mai lasă a fi înșelat pentru-ca în urmă tot el să tragă necasuri și șicanări.

Numai așa vom putea fi respectați dacă prin curagiul bărbătesc ne vom arăta împunători.

Nici unul să nu se teamă că doară dl solgăbiru il va vedea că nu dă vot pe placul densusului, deoare-ce votul să face în taină, să scriu numele celor pe cari îi dorim, pe țedule ce să împătură și să bagă în urnă, și nu să scot de acolo până seara când au băgat toți alegătorii țidulele una preste alta.

Nici aceea nu-i adevărat — după-cum am auzit dela unii țerani — că și numele celui care dă țidula e scris pe ea. D-nii inteligenți să facă bine să lămurască alegătorilor nostri țerani, că aceea nu-i adevărat.

Știm pe toți alegătorii români din cercul Iliei. Ei au fost publicați în numărul trecut al „Revistei Orăștiei”. Fiește care să se ferească de ispita vicelanului, ca să nu se bage la urnă sub numele lui alt alegător, că aceasta nu-i ertat. Se nu să mai lase nimenea amăgit, căci potrivnicii nostri vèzând că nu'i nădejde de reușită, vor căuta chip și modru ca să facă vină la alegere, ca să o poată nimici eară.

Terminul de alegere pare că s'a pus cam cu înțelesul unor domni din Ilia, deoare-ce în rëndul trecut dl Ács ar fi zis, că să fi fost dumnealui acasă, sigur că nu isbuteau Români! Acum alegerea noastră s'au deosibit ca termin de celelalte, bagseama ca să fie toți «acasă». Dar' de aceasta nice capul să nu ne doară!

Vè conjur frați alegători! ca toți unul ca unul să ne înfățișăm la alegere și nebăgând în seamă amenințările contrarilor nostri, să punem în urnă numai țiduli pe cari sunt scriși **membrii români**, cari au durere pentru noi, și cari să lucreze contra facerei atâtor aruncuri pe capul nostru!

De nu vom lucra cu bărbăție pentru reușita membrilor români, atunci să nu se mai mire nimeni, că de ce vin atâtea necasuri pe capul nostru!

Să fim bravi că D-zeu ne este într'ajutor!

Delean.

Însemnare. Foaia „Hunyad” din Deva scrie că la Dobra sunt alegerile în 7 și nu la Ilia. Am cerut dela un amic al foii noastre din Deva să caute care știre e adevărată?

Azi, Vineri, primim următoarea telegramă:

Deva, 31 Dec. 1896. La Dobra și Petroșeni alegerile în 6 Febr.

La Ilia în 7 Febr.

Acesta e adevărul!

Știrea foii ungurești e neadeverată.

Nouă biruințe în comitatul Albei-inferioare.

Cetitorilor „Revistei Orăștiei” le este cunoscut că satrapii din fruntea comitatului vecin, al Albei-Inferioare, unde Români aproape în toate cercurile au avut cele mai strălucite biruințe la alegerile trecute pentru congregație, — au nimicit toate alegerile unde Români prea bine s'au purtat. Pe Marți în săptămână asta au fost puse alegerile cele noue.

Dela Zlatna s'a telegrafat în aceea zi „Revistei Orăștiei” următoarele:

Zlatna 28 Ian. n. *Avem învingere desevêrșită! Au fost aleși d-nii: Dr. Vasile Fodor, preoții N. Cristea, V. Motora, D. Radeș și Aurelian Danciu!*

Asemenea știre de triumf primim dela *Vingard*, unde Românii ținându-se bine și adunându-se cu același interes pentru cauză ca și în rëndul trecut, au scos de nou biruitoare lista românească: **Au fost aleși treisprezece Români**, ca și în rëndul trecut!

La *Blaj* biruința a fost earăși desevêrșită alegându-se numai Români, 8 inși!

Ne veselesc știrile acestea, și atragem asupra lor luarea aminte a fraților nostri din cercurile *Ilia, Dobra și Petroșeni*, dorind ca nici dela ei mai slabe vești să nu primim Joi și Vineri ce vine. D-zeu le ajute!

Concertul în Deva

Deva, 10/22 Ianuarie 1896.

Onorabilă Redacțiune,

Abia 2 ani și 5 luni, de când s'a înființat, și eată-ne peste al 4-lea concert al corului bisericeii gr.-or. din Deva! Cine sunt membrii lui? Odrasle alese de țerani; mai virtos industrieși și lucrători de câmp și cațiva servitori pe la oficii: din cele mai mici trepte sociale, dar' din cea mai puternică tulpină, de unde cu toții ne-am ridicat: **din popor**. El e și aci temeliea, pe carea tindem a crește și a întări o societate românească cultă, lucrătoare, avută și mai presus de toate iubitoare de biserică și neam.

Din jos în sus, înainte: e scopul nostru.

Nu e tocmai ușor și mic acest scop, în *Deva*, unde sunt statornicite cele mai multe așezăminte publice culturale, sociale și politice, puterea statului și administrațiunei, o colonie (adunătură) de Ciangăi; unde jumătate din populațiune e maghiară, apoi școalele și averea fiind mai vèrtos în mâinile lor. Școale elementare de băeți și fete cu 4 clase de stat, școale civile cu 5 cl., de fete superioare și inferioare; reală cu 8 clase, preparandie pentru învățători cu 4 cl.; cu seci de profesori și învățători și preste 1000 de școlari!

Și noi? Un învățător harnic, *Toma Roșu*, conducător al corului, și sfânta noastră maică biserică. Din școala sêracă a trecutului, susținută de sfânta biserică, au rêsărit și odrasle inteligente și morale ale corului de azi, a meserieșilor de azi, din fiica bisericeii, cu binecuvântarea și lumina ei caldă, ne-am întărit și încălzit, am sporit și am rêmas credincioși *legii strămoșești* și falnicului nume de *Român*.

Și ce bine își împlinește chemarea corul nostru! Duminecile și sêrbătorile preamărește pe Dumnezeu în casa Lui. În timpul iernii, învață și arangiază câte un concert, câte un maiial cu cântări populare și câte una clasică etc. Pentru lățirea corurilor am concertat în *Dobra* și *Hunedoara* și poate vom concerta și în alte centre ale comitatului. Criticele ziarelor române și ungurești sunt mărturii, că silințele de a cultiva cântul au fost încoronate cu isbândă ce crește din an în an.

Anul acesta vocile erau mai pline, mai rotunde și ținuta coriștilor mai nesficioasă. În forturi și fortissimuri armonia vocilor a produs impresia unui cor îndoit de mare. În pianuri încă e ceva spor, în pianissimuri să simte însă oareși-care lipsă de școală a vocilor, mai virtos la tenor. *Nuanțarea* lasă deci de dorit.

Acurată a fost însă intrarea și încrușișarea vocilor chiar și în pasagii măestre și grele din „*Detunata*” de Nejedly, „*Bobocel și inele*” de I. Vidu, „*Coroana cufundată*” de Krause ș. a.

Tactul atât a fost de acurat, încât disciplina corului ar sluji spre onoare și unor coruri mai vechi de bun renume.

Corul acestui an întrece pe cel din anul trecut și, bun e Dumnezeu! — cel din anul viitor va întrece pe cel din anul acesta.

Cea mai mare reușită a avut-o „*Coroana cufundată*” și „*Cât e țeara*”. Publicului mai pricepător în ale muzicii „*Cântecul de seară*” de Popovici și „*Bobocela și inele*” de maeștrul de mare speranță I. Vidu, i-a lăsat impresii de tot bune.

De însemnat pentru viitorul nostru în Deva află două arătări. Ne-a atins plăcut, că la o petrecere cu 1 fl. intrare, 60 și 40 cr, aproape întreg poporul, deși sêrac, a luat parte! Cine l'a pus în mișcare? Cetirea de foi, mai vîrtos „*Revista Orăștiei*”, carea într'un singur an a încurajat și corul nostru mai mult decât toate jurnalele noastre la olaltă în 2 ani 5 luni, decând trăește, precum încurajiază această foaie ori-ce întreprindere sau lucru bun pentru popor.

A doua plăcută arătare e că a treia parte din poporul de față au fost bravi mese-rieși români dintre cei mai tineri. D-zeu ajute și mai departe silințele de 40 de ani a celui ce în tăcere și cu o răbdare apostolească lucră și în această direcție.

Un lucru ar mai fi de dorit, preoțimea și învățătoria din jurul Devei se nu mai lipsească, ca anul trecut și anul acesta când singur părintele din Șoimuș *George Guga* și învățătorul *Iosif Hanches* din Boholt au luat parte, cu d-na Hanches, care a venit într'un prea frumos port țărănesc, făcut cu mâna proprie. La concertul viitor se vor împărți premii pentru 3 porturi țărănești de femei și 2 de bărbați!

Dee D-zeu ca la cel mai apropiat concert se putem strânge mâna la cât mai mulți și din jur!
August A. Nicoară.

Avînd această dare de seamă despre concertul de care e vorba, am rugat pe un alt pretin al foii noastre în Deva, sê ne trimiță numele bravilor coriști, ca cu o cale sê-i putem publica și pe dînsii, ca publicul cetitor sê știe asupra cui sê resfrîng vrednicile laude. Primînd numele coriștilor, îi publicăm în cele următoare cu plăcere și spre cinstea lor. Eată-i:

Conducător: dl Toma Roșu, învățător.

Coriști: d-nii Mihaiu Orădean, Dionisiu Duma, Ioan Străjan, Ioan Ciontea, Ioan Chertes, Ioan Vinga, Ioan Todor, Atanasie Timar, George Voia, Nicolae Ghila, Petru Chertes, Ioan Muntean, Petru Popa, Alexandru Câmpian, Valeriu Chiorean, Alexandru Sebeșan, Nicolae Todor, Carol Cozian, Ioan Susan, August Gherendi, Ioan Duma, George Duma, Paul Francisc, Iosif Lupașiu, Romul Popa și George Igna.

De toți: 26 de inși.

CORESPONDENȚĂ

Din jurul Băței, 15 Ian. v. 1896

Onorată Redacțiune!

Mulțumită bunăvoinței, cu care redactorii dela „*Tribuna*” cea nouă, au denunțat și denunțat mereu pe frații de același sânge, astăzi stăm în fața unei noue porniri de spionajiu și prigoniri în aceste părți.

Eată o întâmplare:

În ajunul Bobotezei (5 Ian. v.) ziua întreagă a umblat sergentul de gendarmi din Băita pe la țeranii mai de frunte din comuna Herțegani (Zarand). Au căutat prin casă, cămară, pe la șură, pe tot locul. În multe căsi s'au nimerit cu preotul deodată. Preotul își făcea slujba, eară ei căutau ca smintîți. Unii țerani mai glumeți i-au luat în ris și în bătăe de joc, poreclindu-i »Popii Satanei«.

Ce au căutat, n'au vrut sê spună, nici ordinațiune n'au arêtat.

Oamenii noștri trebuie sê știe, că fără poruncă în scris gendarmii nu au dreptul sê le calce casele, sê le strice liniștea și bucuria sêrbătorilor. Au avut poruncă negreșit, dar trebuia sê li-o arete, sê le spue, ce au cu oamenii pacnici!

Am auzit apoi, că au întrebat despre economul Petru Radu I. Candin, că fost'a la Brașov în 22 Ian. n. și adevêrat e că

vrut sê treacă în România într'un timpinarea martirului Dr. Lucaciu? Au mai cercat apoi sê scoată la iveală nu cumva fratele numitului econom, Dr. Radu, merge în comună sê țină adunări cu oamenii?

Sê înțeleg, că umblând după potcoave de cai morți, s'au dus precum au venit.

Spionajiu sê urmează. Proprietarul *N. Pêcurar* din Seliște, care a luat parte la conslătuirea din Brașov, e urmărit pas de pas, e pus sub adevêrată pază polițenească.

Redactorii »*Tribunei noue*« își pot gratuita de aceste isbânzi ale »descoperirilor« lor.

Numerii »*Tribunei*« sînt azi cu sirguintă căutați și cetiți prin cancelariile pretoriale, și cei »descoperiți« printrênșii ca »conciliabulanți« »soboli« primejdioși »*Tribunei*« și ideii de stat, — sînt ținuți în vedere, și față de ei sê urmează, precum arêtai mai sus.

R. Urs a Ursului.

Înșelătorie mare.

Sepțemăna trecută a scos la iveală iarăși lucruri ce sînt menite a „întări” tot mai tare „încrederea” cetățenilor, și nemaghiari, dar' și maghiari, în „cinstita” și „binevoitoarea” cârmuire a slujbașilor unguri, mici și — mari!

Eată de ce e vorba:

Fișpanul comitatului Borșod, cu numele *Miklos Gyula*, a fost descoperit ca fiind amestecat și anume ca cel dintâi vinovat, în o mare înșelătorie ce s'a făcut cu zidirea unei noue căi ferate pe valea numită Boldva.

Îngăduința ministerială pentru începerea lucrărilor o dobândi-se în 1890 fratele lui *Miklos Gyula*, *Miklos Ödön*, deputat în dietă, dar' ajungînd el secretar de stat, așadar' într'un oficiu înalt pentru împlinirea căruia trebuie sê locuiească în Budapesta, — el a trecut întreagă întreprinderea pe fratele seu *Miklos Gyula*.

Toate s'au făcut cu știrea și învoirea ministrilor din Pesta, care aduceau hotărîrile ce erau de lipsă privitor la plănuita linie de fer, și votau sumele de rîscumpărare ce sê se dee întreprinzătorilor.

Fișpanul *Miklos*, așa venindu-i mai bine, a trecut de pe sine dreptul de întreprinzător al liniei, pe un avocat de încredere al seu, încheind cu acesta pentru ochii lumii un contract.

Întemplantarea a adus însê cu sine ca între »contractanți« sê se vîre oare-cari neînțelegeri, sê isbucnescă ceartă, care sê se asprească tot mai mult pînă sê pășească unul contra altuia în public.

Și cine sê-i cunoască oare mai bine toate încrețiturile și umbrele întreprinderii de care e vorba, și a căpeteniei ei, a fișpanului *Miklos Gyula* ca însuși avocatul cu care el a făcut tîrg? Ear' avocatul seu, cu numele *Szabó József*, a făcut din acest privilegiu arêtare judecătorească în contra tovarășului seu, învinuindu-l cu înșelăciuni mari bănești sêvêrșite în legătură cu întreprinderea căii ferate de pe Valea Boldva.

Înșelătoria s'a făcut așa că pentru o cale ferată ce costă o anumită sumă, s'a mijlocit îngăduință dela guvern cu drept de a trage de pe ținut și de pe guvern chiar, o sumă îndoit ori întreit de mare; ear' în schimb, mijlocitorul, fișpanul, sê-și iee firește și el partea sa — grasă.

Acestea au eșit la iveală, și s'au adus înainte în dieta țerii; fișpanul murdărit a fost silit sê se lase de înaltul seu oficiu și acum e dat pe calea judecătii.

Foile scot la iveală că același lucru se face și s'a făcut cu toate liniile ferate așa zise „vicinale”, că adevărat prin zidirea lor sê jăfuesc ținuturile, visteria statului, nu fără știrea celor ce o păzesc, și sê îmbogățesc în chip uimitor întreprinzătorii și mijlocitorii îngăduinței și — mai știe D-zeu încă cine.

Contra beuturilor.

Luptă în contra beuturilor spirituoase este la ordinea zilei și cu drept, căci fără de acest flagel poate că nu ar fi azi nici cestiunea socială. Eată o pildă ce ne vine dela Miază-Noapte, și care poate fi bună pentru a atrage luarea aminte a guvernelor noastre.

În *Norvegia*, cu 1 Ianuarie 1896 a intrat în vigoare o lege, prin care cei cari au dreptul de a vinde beuturi spirituoase, au sê-și câștigu îndreptățirea de a deschide birturi — dela popor.

Toți locuitorii peste 25 de ani au sê hotărească în toate comunele asupra îngăduinței. Până aicea ar fi isbânda îndoelnică, dar' de vreme-ce aducătorii legii au avut mintea de au dat și femeilor vot hotărîritor, este nădejde că lupta contra beuturilor va fi triumfătoare.

Mai fiind cunoscută și iscusința populațiunii de Miază-Noapte, ajungerea la sîrșitul cel bun, e și mai netrasă la îndoială!

Acesta e cel din urmă număr ce sê mai trimite acelor domni abonenți vechi ai „Revistei Orăștiei”, cari nici pînă acum nu și-au renoit abonamentul, și nici nu ne-au vestit macar, că doresc sê aibă și mai departe foaia noastră.

NOUȚĂȚI

La temniță. Dl *Nicolae Trimbătoniu* învățătorul harnic din Grădiște, ce, precum e cunoscut cetitorilor noștri, a fost osândit la un an închisoare de stat de tribunalul din Deva pentru-că ar fi ațîțat la ură contra Ungurilor, dar' care pedeapsă a fost scărițată de Curie la 2 luni. — *cu ziua de azi 1 Februarie n.*, intră în închisoarea din Seghedin spre a-și plini pedeapsa. Îi dorim reîntoarcere în pace și sănêtos.

Pedeapsă pentru șezetoare! Din *Geoagiul-de-jos* aflăm o noutate pînă-acum singură în felul seu. Voinicosul solgăbiru al *Geoagiului*, cel cu luarea de pedule din mâna alegătorilor dela Rapolt, a pedepsit în zilele acestea pe femea *Gafția lui Fitiș Todor* cu 15 fl. v. a. pentru-că într'o seară a adunat la sine mai multe v. cine, femei și fete, la șezetoare, la glume și furcă! Înțeleptul solgăbiru a pedepsit'o sub cuvînt că ar fi făcut „petrecere cu joc fără îngăduință!” Românca a făcut recurs arătînd în chip foarte luminos ce lucru fără D-zeu e a o pedepsi pe ea pentru-că, bolnavă fiind, a adunat într'o seară la sine mai multe vecine la flecărît, cum i-ai zice, întocmai precum și cocoanele sê adună „la o cafea”, la un cânt pe clariv etc. fără sê fie pentru asta pedepsite. Și, ce-i mai frumos, numita *Gafție* alui *Fitiș Todor*, îl pofteste și pe dl solgăbiru sê vie odată și d-sa la o astfel de șezetoare când va auzi că a făcut iarăși, și va vedea și el ce lucru nevinovat este ea întreagă!

Intradevăr slujbașii unguri de printre noi, mulți, de cumînți ce sînt, numai nu dau cu capul de pîreți, ca sê arete celor de sus ce buni »patrioți« sînt ei!

Adaus. Trimitîndu-ni-se de bărbați însemnați în viața noastră națională, mai mult material lămuritor la neînțelegerile din Sibiu, am alăturat la numărul de față al „*Revistei Orăștiei*” un adaus, ce cuprinde scrisorile primite în această privință dela d-nii *V. Mangra Dr. V. Lucaciu, Eugen Brote, și G. Bogdan Duică*. Și am publicat articli trimiși, cu atît mai vîrtos, că fiecare din acești domni subscriu aceea ce scriu în gingașa chestie de care e vorba. Și i-am mai publicat și pentru aceea, că »*Tribuna*« din Sibiu, a respins două din aceste scrisori, pe a doua a d-lui *Dr. V. Lucaciu* și întâia a d-lui *Eugen Brote*. — ear' noi nu putem fi de părerea, că pe bărbați ca d-nii *Dr. Vasile Lucaciu și Eugen Brote* sê-i aduci acolo, ca sê nu mai aibă în Ardeal foace sê le dee și dînsilor cuvîntul, când cu propria iscalitură vor sê publice lucruri, ce sê lumineze anumite părți din neînțelegerile dureroase de care e vorba.

Strămutată. D-șoara *Maria Cioban*, din *Nădășel*, (lângă Cluj) care a făcut cu eminență esamenul de profesoară pentru scoalele civile, înaintea comisiei esaminatoare din Budapesta, și din toamnă pînă acum fusese aplicată ca profesoară la școalele capitale din

Borgo-Prund, a fost în sêptemăna trecută aleasă de comitetul central din Sibiu al »*Asociațiunii transilvane*«, de profesoară la școala elementară de fetețe din Sibiu.

Bal român în Dobra se va țînê la 8 Februarie st. n. a. c. în sala hotelului la »*Husariu*« Venitul curat e în folosul bisericei rom. gr-or. de acolo. Începutul la 8 oare seara Comitetul arangiator: *Dr. Laurentiu Petric, Adam Leșnican, Iosif Petroviciu*.

Suspendat. D-lui *Rubin Patița*, avocat în Alba-Iulia, i-a fost, zilele acestea, ridicat dreptul de avocat de cătră camera din Cluj, fiind pornită contra dînsului cercetare judecătorească.

Mulțumită. Comitetul școlar al comunei Seliște aduce o călduroasă mulțumită D-lui protopop *Vasile Damian*, director la societatea de consum și credit „*Crișana*” în Brad, care din suma de 50 fl. votată de adunarea generală a societății, pentru de a procura recuise pe scama școalelor, a trimis școalei noastre române profesionale din Seliște urtoarele: 1) O mașină de comput; 2) Literile de mobile; 3) Mapa Austro Ungariei; 4) Aparatul metric. Toate în preț de 16 fl. 25 cr. Săliște, (l. Băita) la 16 Ian. 1896.

Nicolae Pêcuraru m. p.

Moarte. Vestim cu întristare pe cetitorii noștri că *Sofia Lazaroi*, soția d-lui *Ioan Lazaroiu*, maeștru pantofar în Orăștie, a încetat din viață Marți în sêptemăna asta. Fie'i țerina ușoară!

„Celebrități necunoscute”.

Zarand, 25 Ianuarie n. 1896.

În numărul 8 al „*Tribunei*”, sub titlul »celebrități necunoscute« „*Unul*” din Zarand aderează, fără nici o subscriere, »pentru mai mulți« la drul Rațiu, și apoi îndrînește a critica pe cei 6 membri din comitet, cari au dat protestul, și sê năpustește asupra noastră, a celor subscriși, pentru mergerea la Brașov, și sê năpustește anume cu toate floricelele »neprihănitei« (?) sale inimi.

Pentru-ca sê se știe cum stăm, dați-ne voc, d-le redactor, sê vê veștim, că acest „*unul*” e tot corespondentul dela 1892, e »sustiitorul zelos al cauzei naționale din Zarand« *I. German*, care pentru zelul(?) seu, — în broșura: »Correspondenții din Zarand« de *Simion Băciă*, paroch (tipărită în Deva, la 1892), la pagina 52 e dechiarat din cuvînt în cuvînt; **calumnior, mincinos și om fără caracter.**

Nici pe cale cavallerească, nici pe cea judecătorească pînă în ziua de azi n'a șters aceasta pată de pe numele seu.

Înțelegeți deci, d-le redactor, pentru ce nu putem rîspunde nimic la defăimările ce ne adresează în scrisoarea sê din »*Tribuna*«.

Ne-am simțit adînc jignîți și chiar desonorați dacă un individ de așa calibru ne-ar vorbi de bine, ori ne-ar lăuda.

Dr. Ioan Radu Nicolau Popp Nicolae Pêcuraru

FEL DE FEL

Groznicie. O fată de Ungur din Budapesta, *Szekely Erzsi*, a încercat sê se omoare Mercuri în sêptemăna asta. A mers în o căsarmă de husari, și a pus un revolver în tîmplă (ochiul mort) dreaptă, dar' a îndreptat rîu revolverul, că glonțul i-a intrat prin ochiul drept și a eșit prin cel stîng. Nenorocita n'a murit încă, dar' de va scăpa cu viața, îi va fi numai spre povară.

Numeri singuraticii din „Revista Orăștiei” sê află de vînzare, à 5 cr. unul, la dl librar F. Schäser în Orăștie.

POSTA REDACȚIEI.

D-lor *M. S. și I. B.* în *Mercurea* în cel viitor îi facem loc. În acesta ne era peste putință, atît sîntem de îmbulziți de material.

D-lui *Ch.* în *F.* Vezi te rog, ce plină ne e foaia cu lucruri în aceeași chestie. Nu le mai putem cuprinde. Nu ne veți lua dar în nume de rîu că nu țî-o publicăm. Nici noi nu mai putem zice din partea noastră nimic, deși doar' am avea ce.

Pentru redacție responsabil: **Ioan M. Corvin**

Se află de vînzare

Prăștilă și Șindilă

în cantități mari, în mărime și grosime de tot felul, cu prețuri foarte moderate. (277) 3—3 Unde? — Spune Administrația acestui ziar.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII

Nr. 5/1896.

(275) 1—2

CONVOCARE.

Domnii acționari ai societății, se invită, în virtutea §-lui 18 al statutelor, la a X-a adunare generală ordinară, care se va ține în Orăștie la 20 Februarie 1896 st. n. la 2 oare după amiazi în sala cea mare din casa proprie (Piața-mare Nr. 2), cu următorul

PROGRAM:

1. Raportul anual a Direcțiunii.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Decisiune asupra compturilor anuale.
4. Împărțirea profitului curat.
5. Fixarea prețului biletelor de prezență pentru anul viitor.
6. Alegerea alor 2 membri în Direcțiune
7. Alegerea comitetului de supraveghiere pe un nou period de 3 ani
8. Eventuale propuneri făcute în temeiul § 28 din statute.
9. Exmiterea alor 2 acționari, pentru verificarea procesului verbal, încheiat în adunarea generală.

Domnii acționari, cari doresc a participa la adunare, sânt poftiți a-și depune acțiile și documentele de plenipotență la casa institutului cel mult până la 19 Februarie a. c. st. n. 12 oare antemeridiane.

Din ședința plenară a direcțiunii institutului, ținută la 11 Ianuarie 1896 st. n.

Iosif de Orbonaș m. p.,
președinte.

Dr. Ioan Mihu m. p.,
director-executiv.

CONTUL BILANȚULUI.

ACTIVE:			PASIVE:		
Cassa în numerar	7.842	03	Fonduri proprii:		
Efecte publice	40.537	10	Capital social:		
Efectele fondului de pensiune	9.760	09	2000 acții à fl. 50	100.000 fl. — cr.	
Efectele fondului de zidire	1.000	—	Fond de rezervă	55.257 « 01 «	
Împrumuturi pe cambii cu giranți	410.317	68	Fond de pensiune	9.760 « 09 «	
Împrumuturi pe cambii cu acop. hip.	208.635	62	Fond întru acop. perd. instit.	6.752 « 72 «	
Împrumuturi pe ipotece	167.837	43	Fond de zidire	1.000 « — «	172.769 82
Împrumuturi pe obligațiuni cu caventași	128.808	45	Avansuri dela Banca austro-ungară	22.400 fl. — cr.	
Împrumuturi pe efecte publice	770	—	Cambii reescomptate	170.249 « 25 «	
Realități	32.778 fl. 82 cr.		Depuneri	628.462 « 08 «	
după amortisare	163 « 82 «	32.615	Dividende neridicate	338 « 26 «	821.449 59
Mobiliar	604 fl. 80 cr.		Interese anticipate pro 1896		10.768 91
după amortisare	60 « 48 «	544	Diverse conturi creditoare		1.793 09
Diverse conturi debitoare și interese restante	19.627	27	Profit curat		21.513 58
		1,028.294 99			1,028.294 99

CONTUL PROFITULUI ȘI PERDERILOR.

SPESE:			VENITE:		
Interese:			Profit transportat din anul trecut	474	82
pentru fondul de rezervă	2.239 fl. 96 cr.		Interese:		
« depuneri spre fructificare	30.976 « 25 «		dela împr. pe cambii cu giranți	37.148 fl. 15 cr.	
« cambii reescomptate	14.138 « 97 «	47.355 18	« « pe cambii cu acop. hip.	17.131 « 59 «	
Spese:			« « pe ipotece	14.353 « 51 «	
a) salarii și marce de prezență	7.348 fl. 30 cr.		« « pe oblig. cu caventași	12.037 « 25 «	
b) chirie, porto, tipărituri, diverse	1.748 « 18 «	9.096 48	« « pe efecte publice	61 « 69 «	
Contribuțiuni:			« efecte publice	1.812 « 11 «	82.544 30
directă	3.952 fl. 99 cr.		Provisiuni		39 11
de 10% la int. de dep. și comp. de timb.	3.249 « 34 «	7.202 33	Chirie		2.333 64
Amortisare:					
din realități	163 fl. 82 cr.				
din mobilier	60 « 48 «	224 30			
Profit curat	21.513	58			
		85.391 87			85.391 87

Orăștie la 31 Decembrie 1895.

Iosif de Orbonaș m. p.,
membru în direcțiune.

Nicolau Vlad m. p.,
membru în direcțiune.

Dr. Ioan Mihu m. p.,
director executiv.

Nicolau Vilt m. p.,
comptabil.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă.

Orăștie, la 31 Ianuarie 1896.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIARE:

Constantin Baicu m. p.

Ioan Lazaroiu m. p.

Ioan Branga m. p.

LĂMURIRI

PRIVITOR LA

NEINȚELEGERILE DIN SIBIIU

Crisa „Tribunei“

Arad, în 30 Ian. n. 1896.

Pe ziua de 15 Noemvrie st. n. 1895, am fost convocați membrii comitetului partidului național, cei vechi și cei suplitori, la o conferință confidențială în Sibiiu, de către dl Dr. Rațiu, »pentru a ne sfătui frățeste asupra situațiunii actuale politice.« Cestiunea asupra căreia s'a insistat însă mai mult și care, așa zicând, a format obiectul de căpetenie al discușiunilor, a fost cestiunea dreptului de proprietate asupra „Institutului tipografic“ și a ziarelor »Tribuna« și »Foaia Poporului«, și asigurarea acestora ca »avere națională«.

Pentru rezolvirea cestiunii, dl Iuliu Coroian a prezentat un proiect gata, ca *comitetul partidului național să se constituie într'un „consorțiu comercial“ societate pe acții*, cu drept de proprietate asupra Institutului tipografic și a ziarelor.

Eu m'am pronunțat din principiu în contra acestei metamorfosări a comitetului partidului național, și am combătut formarea consorțiului comercial, pentru că nu ved în el garanție suficientă, din contră, ved mai mult periclitarea »averii naționale« și chiar a politicei definite în programul național și în hotărârile conferențelor partidului, din cauză, că consorțiu comercial stă sub legea comercială, și după legea financiară, guvernul are drept de controlă în afacerile consorțiului, și astfel însași conducerea politicei naționale ar sta atunci sub controla și influința guvernului maghiar.

Am fost și sunt în contra unui consorțiu comercial cu drept de dispunere asupra unei averi naționale și asupra direcțiunii politice a partidului, ba încă și din punct de vedere al practicei, căci nimeni nu poate garanta, că acțiunile societăților nu pot ajunge în mâni streine, ori la contrarii partidului și a programului național.

Pe lângă aceasta mai vine întrebarea, că oare în împregiurările actuale, care tribunal maghiar va aproba statutele unui consorțiu comercial, ai cărui membri vor fi exclusiv membrii comitetului și ai partidului național, având ca scop susținerea politicei naționale? În punctul acesta dl Coroianu, e drept, m'a asigurat, că în două săptămâni el va esopera aprobarea statutelor. Mie însă tocmai încrederea prea mare a d-sale în simțul de dreptate al guvernărilor nostri, îmi face scrupuli și nedumeriri în privința consorțiului.

Nici simțul de echitate, ce trebuia să-l am față de membrii absenți ai comitetului, dela conferința din 15 Nov. trecut, nu-mi permitea, ca eu să-mi dau votul meu pentru formarea consorțiului, căci tractându-se despre o avere materială, afacerea nu poate fi rezolvită just fără știrea și declarațiunile proprietărilor, dacă sunt mai mulți; ear' în convocatorul d-lui Dr. Rațiu, nu era pusă la ordinea zilei cestiunea Institutului tipografic, ca membrii comitetului să se fie în cunoștință de cauză.

Cu toate acestea dl Dr. Rațiu și consoții, cu 7 voturi (10 voturi erau dela membrii suplitori de cari dl Dr. Rațiu acum nu mai ține cont), au hotărât formarea consorțiului comercial care să fie în posesiune Institutului tipografic cu ziarele »Tribuna« și »Foaia Poporului.« Dar' ca să poată executa

hotărârea aceasta, dâșii aveau trebuință de o declarațiune în scris dela dl Liviu Albin, care figurează ca proprietarul Institutului tipografic, prin care el să cedeze institutul cu ziarele, consorțiului, respective d-lui Dr. Ioan Rațiu.

Dl Albin însă, văzând că nici între membrii prezenți nu este unire de vederi, de altă parte văzând că cei mai mulți lipsesc, a declarat, că deși Institutul tipografic nu este averea lui proprie, ci a partidului național, dâșul nu-l poate ceda pe seama consorțiului, decât după ce va avea declarațiune formală dela membrii comitetului dela cari a primit pentru chivernisire această avere și față de cari este deopotrivă responsabil.

Acusa ce se face d-lui Albin și membrilor din redacție, că ar fi provocat crisa »Tribunei«, este neîntemeiată. Ei sânt victimele crizei. Comitetul partidului național încă nici până astăzi nu și-a clarificat poziția, după eșirea sa din temniță. Pelerinagiul pe la ministrul Bánffy ne-a lăsat în nedumerire. Și până când nu voiu pune degetul în ranele cuielei, nu voiu crede, că între acest pelerinagi și crisa »Tribunei« nu există vre-un nex causal!

Atâta deocamdată.

V. Mangra.

Două scrisori

ale d-lui

Dr. Vasile Lucaciu.

I.

Dl Dr. Vasile Lucaciu, a trimis din Șișești, spre publicare următoarea scrisoare deschisă, către dl Dr. Ioan Rațiu, presidentul partidului național-român din Ardeal și Ungaria.

Eată scrisoarea:

D-le President,

Cred că e de prisos se amintesc, că românimea întreagă geme de durere, văzând cele ce se petrec pe contul și în numele comitetului național, a partidului național, în viața noastră publică.

Și bine se distingem lucrurile. Alta e chestia curat materială a »Institutului Tipografic«, și alta e șirul de isprăvuri de natură politică, ce le-ai făcut și continuezi a le face on. D-Ta, în cauza potiticei partidului nostru național, mai ales în cestiunea capitală a redacției ziarelor comitetului național.

În cestiunea pur materială, comitetul s'a pronunțat, și a făcut dispoșiunile sale. Nu discut oportun și prudent a lucrat, sau din contră. Ce a făcut comitetul, poate se desface, se reparare, sau se dreagă, după cum va afla de cuviință. De aceea am declarat din capul locului în ședința din 11 l. c., că acum nu intru în discușiune asupra cestiunii pur materiale, și voiu conlucra cu cea mai sinceră bunăvoință, ca și această cestiune să se găsească o deslegare potrivită marilor noastre interese naționale.

Ce atinge însă cestiunea potiticea noastre naționale, comitetul central electoral a constituit normative pozitive și categorice, cari formau garanție deplină pentru mersul bun și pentru desvoltarea dorită a cauzei noastre naționale. Comitetul național a constituit sub presiunea d-tale delegațiunea Sibiiiană a comitetului, pentru casuri de urgență. Comitetul însă și-a rezervat tot-deauna pentru sine dreptul de dispoșiune în cestiuni de importanță politică.

Și cestiune de importanță capitală este redactarea organelor partidului național!

În această cauză d-ta, d-le Prezident, n'ai ținut seamă nici de delegațiunea Sibiiiană a comitetului, nici n'ai cerut avisul, nici n'ai așteptat dispoșiunile comitetului național.

Și astfel, din cauza desconsiderării normelor constituite de comitet în conducerea cauzei naționale: am ajuns în confusiunea deplorabilă, situația încurcată, care muncește toate inimile devotate cauzei naționale.

Să vorbește de »crisă«, de »scisiune«, de »anarchie«, de »resvrățire«, etc. și să fac greșeli după greșeli, și comitetul național nu e în poziție a să pronunța asupra situațiunii, și a dispune conform cerințelor cauzei naționale.

Tot ce s'a făcut dela 16 Nov. 1895, în cestiunea națională, s'a făcut fără știrea, fără învoirea, fără consultarea delegațiunii sibiiene, și ce e mai mult, fără autorizare din partea comitetului național, și chiar în contra spiritului de conciliațiune, ce s'a arătat în sinul comitetului, cu ocaziunea ședințelor lui din 10 și 11 Ianuarie a. c., precum aceasta în mod irefragabil o dovedește declarațiunea membrilor majorității comitetului, a căror bunăvoință curată a fost mistificată.

După aceste e clar, că numai un singur mod ne mai rămâne pentru salvarea situațiunii: **convocarea imediată a membrilor comitetului național la o ședință publică**, ca să se dea declarațiunea lor asupra situațiunii, și să salveze onoarea națională, să vindece ranele deschise ale națiunii.

Toate aceste *să pot face încă*, numai bunăvoință să avem și iubire desinteresată către cauza mare națională.

Vi-am telegrafat în sensul acesta d-le President, ved însă cu durere că n'ai luat nici o dispoșiune. Acum vă rog în scris, în numele cauzei sfinte, să convocați imediat comitetul național la ședință plenară, invitând pe fiește-care membru, sub sancțiunea gravisimă de lesă-națiune, pentru cazul de absențare nemotivată.

Asta-i cererea mea, ce vi-o adresez, și ca se fiu justificat înaintea națiunii, o și dau publicității cu rugarea, că tot sufletul de român să se inspire de duhul aplanării pacifice a divergențelor ivite, cari în sine sânt neînsemnate, și de natură personală, în urmările lor însă se prezintă ca cele mai funeste pentru sfânta cauză națională.

Am zis. Geniul bun al națiunii să se fie cu noi!

Cu toată stima

Șișești, 23 Ian. 1896.

Dr. V. Lucaciu,
secretar general al comitetului
partidului național.

*

Dorința aceasta a d-lui Dr. V. Lucaciu a și fost împlinită.

Dl Dr. Rațiu a conchemat pe azi, Sâmbătă în 1 Februarie n., pe membrii comitetului național la o ședință plenară.

Pe domniul însă, cari și-au însinuat în ședința trecută demisiile, de astă-dată nici nu i-a mai poftit la ședință, lucru care se explică într'acolo, că dl Dr. Rațiu voește să se plătească de această datorință, dar n'ar fi având un gând serios și o dorință sinceră de a împăca lucrurile. De o avea, nu trecea iarăși cu vederea pe bărbați ca dnii Dr. D. P. Barcianu, D. Comșa, Nic. Cristea și Dr. Fodor.

II.

Atacat aproape zilnic de »Tribuna«, dela crisa încoace, dl Dr. Lucaciu a trimis zilele trecute »Tribunei« scrisoarea de mai jos, ca răspuns la o provocare ce i-s'a făcut. »Tribuna« însă nu i-a publicat nici până azi scrisoarea. Pentru aceea sântem rugați să o facem

noi, și noi o facem hotărît, căci prea e batjocură ce »Tribuna« cea nouă face cu bărbați ca d-nii Dr. Lucaciu, E. Brote și alții, respingându-le mereu scrisorile ce le trimit, numai pentru-că, sub propria iscălitură, spun adevăruri ce celor de acum dela »Tribuna« nu le plac. Eată scrisoarea respinsă:

Onorată Redacțiune,

Bine faceți, că în numărul 9 al »Tribunei« avertați la »părintele Dr. Lucaciu« și declarați că »are cuvântul«. De când am pășit pe terenul vieții publice, nici odată nu m'am retras dela împlinirea datorințelor naționale. Și dacă opiniunea publică română cere astăzi cu tot dreptul ca lumină să se facă în chestia națională, compusă și încurcată, dator m'e simțesc a contribui din parte-mi a face tot posibilul ca lumină deplină să se fie. Ei, dacă »Independance Roumaine« zice și ea că dator sânt a răspunde națiunii, eată vin cu suflet liniștit, de-i foarte întristat, să-mi achit datoria.

E lucru constatat, că există ceartă, neînțelegere și desbinare în comitetul național și mulți zic, că ne amenință pericolul scisiunii în partid. — Da, neînțelegere există, și ar fi un pericol serios de scisiune în partid, dacă n'ar fi cu puțință ca lumină deplină să se facă în chaosul vorbelor cu cari se întunecă chestia națională. Lumina reclamată însă, să se va face, și națiunea lămurită va trece la ordinea zilei peste confusiunea produsă și peste cei ce au produs-o, și își va continua falnicul mers către destinul său.

Cine este chemat în primul rând să lămurească situațiunea și să facă ordine?

Comitetul național.

Dl Rațiu însă, și nu știu cine dela »Tribuna«, vorbesc și lucrează în numele comitetului național, în afacerile cele mai vitale ale partidului național român, fără știrea, fără aprobarea și fără autorizarea comitetului național, ba ce e mai mult, desconsiderând toate normativele instituite de comitet întru conducerea afacerilor partidului.

E o lege fatală, că o greșală gravă aduce după sine un șir întreg de urmări nefaste, și cel ce se încapăținează în susținerea primei greșeli, fatalminte dă din gropi în gropi, până își perde capul și nu mai ia în seamă nici o considerațiune, fie aceea morală ori politică.

Această lege fatală își seceră jertfe și în sinul partidului nostru. Și eu pe basa studiilor și informațiunilor mele, mă ved silit a constata în fața națiunii, că tot ce s'a făcut și s'a scris în »Tribună« în cauza ce ne preocupă, este o mistificare păcătoasă, și o seducere criminală a opiniunii publice române, cu scopul de a justifica o situațiune contemplată și pregătită de multă vreme!

Ei, când silit de procedura »Tribunei« fac această declarațiune, primesc întreaga răspundere pentru ea și mă deoblig a o adevăra și a o justifica în plină ședință a comitetului național, ca și acest for suprem moral politic al nostru să o sancționeze.

Până acum l'am rugat, și, — din iubire către neam — am mers cu considerațiunea personală până la ultima limită. După cele ce ved însă în coloanele »Tribunei«, după ce ved perpetuându-se un sistem de mistificare a opiniunii publice, prin cele mai condamnabile apucături: *il provoc pe dl Dr. I. Rațiu, ca fără amănare să convoace comitetul național.*

La caz contrar, conștient de gravitatea situațiunii și condus numai de sentimentul de cea mai gravă responsabilitate către neamul meu, fără vre-o considerare personală, cum pururea am fost, îmi voiu ști face datoria.

Șișești, 15/27 Ianuarie 1896.

Dr. V. Lucaciu,
secretar general al comitetului
partidului național.

Două scrisori

ale d-lui

Eugen Brote.

I.

Dl *Eugen Brote* a trimis, din București, „*Tribunei*” următoarea scrisoare, ca răspuns la afirmația că d-sa ar fi primit, sub anumite forme, suma de 19.500 fl. ca răscumpărare a „Institutului Tipografic” când a trecut dela D-sa la comitet.

„*Tribuna*” însă i-a respins publicarea scrisorii! Rugați fiind o publicăm noi. Eată-o.

București, 12/24 Ian. 1896.

D-le Redactor,

Cu privire la deslușirile ce binevoiați a da în n-rul 7 al „*Tribunei*” despre modul cum aș fi primit eu suma de 19.500 fl. ca preț de vânzare al „Institutului Tipografic” cu foile sale „*Tribuna*” și „*Foia Poporului*”, vă rog să inserați în coloanele stimabilului d-voastre ziar următoarele constatări și rectificări: 1. Din suma de 19.500 fl. n'am primit de cât 2.500 fl. 2. Despre restul de 17.000 fl. nu mi s'a prezentat nici de comitet, nici de dl Dr. Rațiu, nici de altcineva, vre-o dovadă sau vre-o socoteală, sau peste tot vre-o indicațiune, cum anume s'ar fi folosit această sumă pentru-ca eu, vânzătorul, să o pot considera de plătită în prețul de vânzare al institutului. 3. Datoriile, de care binevoiați a aminti în articolul din cestiune, nu s'nt datorii private ale mele, ci ale Institutului tipografic în a cărui registre comerciale erau introduse Prin urmare dacă s'au plătit asemenea datorii (pasive) prin cumpărător, nu s'a făcut altceva decât s'a procedat în conformitate cu condițiile contractului de vânzare, care dispune că cumpărătorul primește Institutul cu toate activele și pasivele sale. Precum se vor fi plătit datorii, în același timp se vor fi încasat și pretenșiuni (active).

4. Pentru-ca cineva se poată susține cu temeiul că eu am primit suma de 19.500 fl. trebuie să aibă la mână chitanța mea sau cel puțin să poată proba prin alte acte, că plățile ce se susține că s'ar fi făcut pentru mine unei a treia persoane, s'nt recunoscute și de mine ca bine făcute și că și eu le consider ca echivalente cu plățile prețului de cumpărare. N'am dat chitanță, fiindcă nimeni nu mi-a cerut-o și nici nu era în drept să mi-o ceară; n'am recunoscut plăți făcute unei a treia persoane, fiindcă nimeni nu mi-a prezentat probe, nici nu mi-a adus la cunoștință că ar fi făcut asemenea plăți.

Eugen Brote.

II.

„*Voința Națională*” din București, publică în numărul seu dela 13/25 Ian. c. următoarea scrisoare din peana domnului Eugen Brote:

„Publicul român a rămas în mod dureros surprins de neînțelegerile ce s'au ivit ca din senin în cercurile conducătoare ale partidului național-român de peste munți. Nimeni din cei-ce vedeau numai suprafața lucrurilor nu se putea aștepta ca acțiunea puternică, pornită la 1892 și purtată cu atâta demnitate și soluțiune, să se termine într'o ceartă urită.

Pentru-ce această ceartă? ne întrebăm cu toții. Cari s'nt cauzele ei, și unde trebuie

căutat și găsit fondul politic al neînțelegerilor manifestate?

Examinând în mod obiectiv situațiunea actuală a partidului și cele ce s'au publicat, până acum despre isbucnirea și desvoltarea „*crisei*”, e clar că nu este vorba despre frământări politice, la cari ar fi supus partidul prin două sau mai multe curente, ci numai de unele neînțelegeri introduse din afară și provocate și nutrite în mod măestrit. Pe când se ceartă personaje marcante asupra unor lucruri cari par de a doua și a treia mână, grosul partidului stă și astăzi unit și încheat ca mai înainte și privește și el cu uimire și indignare la cele ce se petrec în Sibiu.

Obiectul de ceartă e „*Tribuna*”, organul de presă al partidului. Dl Dr. Rațiu, ca președinte al comitetului național, a găsit că foaia are trebuință de o reorganizare, și voind se o îndeplinească, s'a lovit de rezistența atât a proprietarului cât și a redactorilor ei. În luptele noastre politice mai recente „*Tribuna*” a ocupat totdeauna un loc de frunte și bărbații cari o serveau, fie ca proprietari-editori, fie ca redactori, nu puteau fi considerați ca slujbași, ci făceau parte din cei mai însuflețiți luptători naționali, căci ei ocupau cele mai expuse pozițiuni. Din mijlocul partidului nu se reclama nici un fel de reorganizare a foaiei. „*Tribuna*” continua a ține sus stindardul național; necesitatea unei schimbări nu era deci nici decât vădită; proprietarul-editor și redactorii se opuneau schimbării intenționate. Aceste motive nu erau ele suficiente pentru un bărbat, care trebuia să aibă numai binele națiunii înaintea ochilor, ca să amâne ori-ce lucrare organizatoare pentru timpuri mai potrivite, și să reangajeze toate puterile disponibile în continuarea luptei celei mari naționale?

Dr. Rațiu nu numai că n'a încunjurat conflictul, ci s'a dus la tribunalul unguresc și pe temeiul unui act, care n'are valoare reală, a pretins sechestrarea „*Tribunei*”. Tribunalul a încuviințat prealabil cererea, a numit un curator al sechestrului și proprietar-editor, precum și redactorii au fost dați afară.

Comitetul național n'a încuviințat procedul d-lui Rațiu; dar d-sa nu ține seamă nici de votul comitetului, ci merge calea s'a înainte.

Eată „*crisa*” asupra căreia partidul el însuși n'a avut încă ocazie a se pronunța.

Rămâne acum să ne dăm seamă despre motivele ce au putut îndemna pe dl Rațiu la provocarea acestei crise.

În raporturile politice de peste munți în zădar umblăm după asemenea motive, căci nu le găsim. La anul 1892, când actualul comitet național a primit conducerea afacerilor, partidul național român avea rëndurile sale strânse și era dominat de o unitate de vederi ca nici odată. Dela 1884, „*Tribuna*” și bărbații grupați în jurul ei, desvoltară, în decurs de opt ani de zile, o activitate rodnică și plină de sacrificii, pentru a desrobi partidul de influențele elementelor discordante, a-i da unitatea, tăria și însuflețirea necesară, și a-l pune în poziție de a săvârși acțiuni mai mari. Dr. Rațiu, care în decusul acelor opt ani petrecuse aproape uitat la Turda și nu contribuise cu nimic la

lucrarea „*Tribunei*”, avea o pozițiune din cele mai ușoare, când la 1892 a fost chemat de comitetul național ca să-l prezideze: n'avea decât să păstreze ceea-ce alții i-au dat d'a gata în mâinile sale. Partidul unit și însuflețit s'a arătat totdeauna gata a sprijini comitetul seu. În decursul celor trei ani diu urmă, nu s'a ivit în sinul partidului nici cea mai mică notă discordantă, deși în comitet se strecuraseră oarecari divergențe de păreri. Dacă Dr. Rațiu s'ar fi inspirat numai de ideile conducătoare ale partidului, micile neînțelegeri din comitet s'ar fi înlăturat dela sine, și comitetul ar sta astăzi earăși unit în fruntea unui partid închiegat și însuflețit.

Dr. Rațiu însă a venit în atingere foarte de aproape cu factori politici, cari străini de partid, au abusat de slăbiciunile omului, pentru a atrage ei însiși foloase.

Mai zilele trecute, dl Nicolae Filipescu a precizat în „*Epoca*” atitudinea partidului conservator în cestiunea națională și ne spunea că patriotismul mai senin al conservatorilor, cari nu se împacă cu politica „*exclusiv demonstrativă a liberalilor*”, va îndruma această cestiune spre o concepție mai sănătoasă.

Dl Filipescu nu voeste să se afunde chiar într'o politică ocultă, crede însă că pentru propășirea elementului românesc și desvoltarea culturală a Românilor de peste hotar trebuie solicitat din partea conservatorilor „*sprijin, muncă și sacrificiu*”.

Politica aceasta a conservatorilor, „*mai modestă în aparență și mai rodnică în rezultate*”, a încălzit și pe dr. Rațiu, și l'a îndemnat să întretină de vr'o doi ani încoace, legături mai strânse cu dl Tache Ionescu, care, ca ministru al instrucțiunii publice, era în poziție a da „*sprijin*” și a face „*sacrificii*” pentru desvoltarea culturală a Românilor de peste hotare. Nu vroi să distrug „*aparența modestiei*”, cu care s'a dat și s'a primit „*sprijinul*” și „*sacrificiile*”, nici nu voiu să mă pronunț asupra cui s'a revărsat „*rodnicia*” acestei politici, dar cetățenii Regatului României vor ști mai bine de cât mine aprecia întru cât d-nii Nicolae Filipescu și Tache Ionescu s'nt dispuși a da „*sprijin*” și a face „*sacrificii*” fără a pretinde în schimb contraservicii. Dr. Rațiu se găsește astăzi în fatala poziție a răspunde prin sechestrarea „*Tribunei*” la „*sprijinul*” dat și „*sacrificiile*” făcute.

Numai astfel se poate explica pentru-ce dr. Rațiu, fără vre-o necesitate ivită în situația de peste munți, a întreprins o lucrare, despre care se știa de mai înainte că va nemulțumi și jigni cercuri largi și hotăritoare ale partidului; numai astfel se poate explica cum tribunale, procurori și poliție—instituțiuni ce alt-cum n'au o atitudine bine-voitoare față cu Români—s'au pus de astă-dată cu cea mai mare promptitudine pe partea d-lui Rațiu; numai astfel se poate explica cum presa partidului conservator din Regat nu ostenește aplaudând pe d. Rațiu, deși este un adevăr recunoscut de toți că crisa, provocată de d-sa, paralizează pentru moment partidul național-român și l' face incapabil de acțiune; numai astfel se poate explica cum dr. Rațiu a respins toate numeroasele

propuneri de pacificare și a persistat asupra menținerii sechestrului; numai astfel se poate explica cum „*Tribuna*” sechestrată reproduce cu satisfacție în coloanele sale pe „*L'Indépendance Roumaine*”, „*Țara*” și „*Epoca*”.

O singură întrebare rămâne încă deschisă și aceasta e cea mai importantă: dacă poporul românesc de peste munți, care singur e stăpân pe soarta sa, va aproba sau nu politica „*desinteresată*”, în aparență mai „*modestă*”, și „*rodnică*” a domnilor Tache Ionescu, Ioan Rațiu și Nicolae Filipescu?

Eugen Brote.

Partea mea

în

Crisa „Tribunei”

este titlul unei broșuri ce dl *George Bogdan-Duică* a scos-o săptămâna trecută de sub tipar, la institutul tipografic „*Minerva*” din Orăștie.

În numita broșură dl Bogdan desvêlue deosebirile de vederi politice ce ar fi fost între d-sa și dl Dr. I. Rațiu, și cari l'ar fi făcut neplăcut d-lui Dr. Rațiu — de unde apoi a urmat și înlăturarea d-sale din redacția „*Tribunei*”.

Un răspuns.

În urma broșurei mele „*Partea mea în crisa Tribunei*”, ziarul d-lui Dr. I. Rațiu se vede obligat a reveni la discuțiuni politice, în care, nu-i vorba, este mult mai slab.

În articolul din nr. 11 a. c. el accentuează niște deosebiri în politică față cu *Ungurii*, deosebiri ce ar exista între grupul creat de trebuințele sale momentane, Brote-Albini-Slavici, și între președintele Dr. I. Rațiu.

Vă rog a lua deci cunoștință despre faptul următor: Printr'o epistolă dela 11 Nov. 1895 adresată d-lui E. Brote, dl Dr. I. Rațiu a declarat el însuși, cu propria scrisoare, că în această privință d-sa este pe deplin de acord cu dl *Eugen Brote*!

Eu posed o copie a acestei scrisori, pe care nu s'nt însă autorizat încă a o publica textual.

Sibiu, în 28 Ian. n. 1896.

G. Bogdan-Duică

În pregătire.

Dl *Tit Liviu Albini*, cel mai mult atacat și bănuț și chiar învinuit de-adeptul, că ar voi să reție pentru sine o avere ce nu e a d-sale „*Institutul Tipografic*” și foile edate de el, lucrează la o broșură în care va pune în lumină pricinile ce l'au îndemnat a procedea cum a proced. D-sa va lămuri mai ales partea financiară a „*crisei*”.

Dl *I. Russu-Șirianu* scrie și d-sa o broșură, în care va răspunde învinuirilor multe și grele ce i-s'au adus decând cu isbucnirea neînțelegerilor. Va vêrsa prin broșură și densusul, după a sa puțință, lumină asupra întregii hărțueli, nu numai a părții ce densusul a avut întrênsa.

LOTERIE.

Tragerea din 18 Ianuarie st. n.

Budapesta: 3 77 75 40 12

Tragerea din 25 Ianuarie st. n.

Timișoara: 38 11 17 64 54

Tragerea din 22 Ianuarie st. n.

Sibiu: 74 67 22 13 87

CALINDARUL SĂPTĂMĂNEI

dela 21—27 Ian. st. v.

Zilele	Călimdarul vechiu	Călimdarul nou
Dum. Fiului rătăcit gl. 2, sft. 2.		
Dum.	21 Cuv. Păr. Maxim	2 (+) Înt. D.
Luni	22 S. Apost. Timoteiu	3 Blasiu
Marti	23 S. Mc. Clement	4 Veronica
Merc.	24 Cuv. Xenia	5 Agata
Joi	25 † P. Grigorie Teol.	6 Dorotea
Vineri	26 Cuv. Xenofont.	7 Romuald
Sâmb.	27 † P. Ioan gură de aur	8 Ioan Mil.

Representanța Primei societăți Vieneze de asigurare de sticlărie.

Am onoare a vă încunoștința, că am deschis aici în casele D-lui Simion Corvin (Piata școalei Nr. 12) sub firma mea împrotocolată

C. WALLEPAGI

o prăvalie de sticlărie, chipuri, porcellană și marfă de colonie.

Fiind nisuița mea de a servi mușterii mei solid și după dorință, îmi permit a atrage atențiunea onoratului public cu deosebire asupra depositului meu bogat sortat în marfă de sticle și porcellană necesară pentru casă și cuină, ce o primesc din fabricele cele mai mari precum și marfă de colonie, ce o țin calitatea cea mai bună.

Totodată vă notific cu toată stima, că primesc efectuarea de sticlărit și de încadrat (a pune în rame) cu prețurile cele mai efitne și în timpul cel mai scurt.

Asigurându-vă de servițiul solid și prompt pe lângă prețuri efitne, îmi iau voie a vă cere binevoitorul sucurs și sprigin — și semnez

Cu stimă

C. WALLEPAGI.

(276) 3—15

Requisite de mâncare și mărfuri de argint de China.

Jucării, Lampe, Lumini și Petroleu.

Rame de ferestă, Icoane sfinte și Oglinzi.